

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obo/7/2019
Identifikačné číslo spisu: 1005200635
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1005200635.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Pepelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Prieceleovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v konkurznej veci úpadcu: IDEA NOVA, s. r. o., so sídlom Novozámocká 224, Nitra, IČO: 36 533 769, s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. Martinom Aksamitom, so sídlom Michalská 14, Bratislava, o návrhu konkurzného veriteľa: REALITY - VĚŘITEL CZ, s. r. o., so sídlom Jateční 178/34, Klíše, Ústí nad Labem, Česká republika, IČO: 277 25 537, na zbavenie JUDr. Martina Aksamita funkcie správcu konkurznej podstaty, o odvolaní veriteľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4K/18/2005-2265 z 21. januára 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4K/18/2005-2265 zo dňa 21. januára 2019 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením, č. k. 4K/18/2005-2265 z 21. januára 2019 zamietol návrh veriteľa REALITY - VĚŘITEL CZ, s. r. o. (ďalej aj len „veriteľ“) na zbavenie JUDr. Martina Aksamita (ďalej aj len „správca“) funkcie správcu konkurznej podstaty. Predmetný veriteľ s poukazom na ustanovenie § 8 ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“) vyjadril vo svojom podaní zo dňa 22. 11. 2018 presvedčenie, že v danom prípade je daný dôležitý dôvod na zbavenie JUDr. Aksamita funkcie správcu konkurznej podstaty. Vo svojom návrhu veriteľ tvrdil, že formálne síce vystupuje v predmetnom konkurznom konaní ako konkurzný veriteľ spoločnosť ODIENSEVIS Investment&Restructuring Services, a. s., avšak skutočným vlastníkom pohľadávok uvedeného veriteľa je spoločnosť GENERAL FACTORING, a. s., nakoľko zástupca spoločnosti ODIENSEVIS Investment&Restructuring Services, a. s. chodil na rokovanie do Tatra banky, a. s. (vtedajší oddelený veriteľ úpadcu, súčasným veriteľom na základe postúpenia je práve spoločnosť REALITY - VĚŘITEL CZ, s. r. o.) za účelom odkúpenia pohľadávky spolu so zástupcom spoločnosti GENERAL FACTORING, a.

s. Za účelom preukázania tejto skutočnosti navrhol vypočuť ako svedkov konkrétne fyzické osoby. Ďalej uviedol, že sídlo správcu konkurznej podstaty je v budove, v ktorej majú byty členovia predstavenstva spoločnosti GENERAL FACTORING, a. s.

Správca konkurznej podstaty zároveň vykonáva ekonomicky závislú činnosť pre spoločnosť Platiť sa oplatí, s. r. o., v ktorej je spoločnosť GENERAL FACTORING, a. s. spoločníkom. Charakter pohľadávok spoločnosti ODIENSEVIS Investment&Restructuring Services, a. s. a jej postavenia v predmetnom konkurze je podľa veriteľa natoľko dominantná, že správca fakticky vykonáva pokyny tohto veriteľa, a teda ho uprednostňuje pred spoločnými záujmami ostatných konkurzných veriteľov. Veriteľ má za to, že v dôsledku vzťahu faktickej závislosti JUDr. Martina Aksamita na dominantnom veriteľovi v konkurznom konaní - spoločnosti ODIENSEVIS Investment&Restructuring Services, a. s. - je daný dôvod na zbavenie ho funkcie správcu v predmetnom konkurznom konaní. Krajský súd aj s poukazom na vyjadrenie samotného správcu zistil, že správca podľa § 4 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch, ako aj podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“), nie je osobou, ktorá by mala mať pomer k veci alebo k účastníkom konania, ktoré by zakladali dôvod vylúčenia jeho osoby z výkonu funkcie správcu konkurznej podstaty. Súd prvej inštancie uviedol, že na strane správcu nie sú žiadne dôvody alebo okolnosti, ktoré by objektívne mohli viesť k záveru, že v konaní je zaujatý, pričom ustanovenie do funkcie správcu na základe výsledkov hlasovania zvolanej schôdze veriteľov nie je dôvodom zaujatosti správcu. Poukázal taktiež na závery prešetrovania postupu správcu v konkurznom konaní pod sp. zn. 4K/18/2005 Ministerstvom spravodlivosti SR, z ktorých vyplynulo, že nebolo možné prijať záver, ktorý

by odôvodňoval začať správne konanie voči správcovi. Súd prvej inštancie mal za to,

že veriteľom uvedené tvrdenia v zmysle ustanovenia § 8 ods. 5 ZKV ním neboli relevantne preukázané a zakladajú sa iba na jeho domnienkach. Vypočutie svedkov tak, ako to navrhol veriteľ, súd nepovažoval za potrebné, nakoľko skutočnosť ohľadom postupu pri odkúpení pohľadávky od oddeleného veriteľa Tatra banky, a. s., keďže súčasným vlastníkom týchto pohľadávok je práve veriteľ, nie sú pri posudzovaní dôvodov na zbavenie funkcie správcu relevantné. Vo vzťahu k veriteľom predloženému rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/67/2016 zo dňa 03. 11. 2016, skonštatoval, že sa jedná o konanie vo veci spotrebiteľského úveru, v ktorom mal JUDr. Aksamit postavenie právneho zástupcu jedného z účastníkov konania, pričom ani jeden z účastníkov tohto konania nie je účastníkom tohto konkurzného konania, a preto sa týmto rozhodnutím bližšie nezaoberal. Vzhľadom k všetkému uvedenému súd nenašiel dôvody, ktoré by zakladali záver, že JUDr. Aksamit je osobou, ktorá by mala byť vylúčená z výkonu funkcie správcu konkurznej podstaty, a preto takýto návrh zamietol.

2. Veriteľ (ďalej aj „odvolateľ“) podal dňa 19. februára 2019 proti uvedenému uzneseniu odvolanie, v ktorom žiadal zrušiť napadnuté uznesenie, resp. ho zmeniť tak,

že odvolací súd JUDr. Aksamita zbaví funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu. Napadnuté uznesenie považoval za nezákonné a nesprávne, a preto proti nemu podal odvolanie podľa ustanovení § 357 písm. b/ a § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, h/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“). Vo svojom odvolaní uviedol, že zo skutočností uvedených v trestnom oznámení, podanom dňa 09. 10. 2006 fyzickou osobou L., ktorý je prokuristom veriteľa a v jeho doplnení zo dňa 11. 12. 2006 vyplýva,

že síce formálne vystupujúcim veriteľom pohľadávok prihlásených do konkurzu úpadcu

je spoločnosť ODIENSEVIS Investments & Restructuring Services, a. s., avšak ich skutočným vlastníkom je spoločnosť GENERAL FACTORING, a. s. Za účelom preukázania pravdivosti vyššie uvedených skutočností veriteľ navrhol výsluch konkrétnych fyzických osôb, avšak súd prvej inštancie veriteľom navrhované dôkazy nevykonal. Vo vzájomnej súvislosti skutočností tvrdených v podanom trestnom oznámení o faktickom ovládaní pohľadávok formálne prihlásených do konkurzu úpadcu zo strany ODIENSEVIS Investments & Restructuring Services, a. s. spoločnosťou GENERAL FACTORING, a. s., ďalej týkajúcich sa procesu záujmu o odkúpenie pohľadávky od Tatra banky, a. s. zo strany ODIENSEVIS Investments

& Restructuring Services, a. s. a GENERAL FACTORING, a. s. a samotného prepojenia správcu a spoločnosti GENERAL FACTORING, a. s., tak bolo podľa veriteľa dôvodné navrhovaných svedkov v tejto veci vypočuť. Uznesenie súdu prvej inštancie je preto podľa veriteľa predčasné, pre nedostatočné odôvodnenie aj arbitrárne a bolo ním tak porušené právo veriteľa na prístup k spravodlivosti.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril správca konkurznej podstaty, ktorý uviedol, že súd postupoval zákonne, vec právne posúdil a zo skutočností relevantných pre posúdenie veci samej vyvodil správne právne závery a celkovo tak rozhodol zákonne. Vykonanie odvolateľom navrhnutých dôkazov by podľa jeho názoru nemalo žiadny procesnoprávny zmysel, nakoľko by nemohlo viesť k žiadnym zisteniam ohľadne jeho súčasného prípadného vzťahu k reálnym konkurzným veriteľom, oprávneným vykonávať v konkurze oprávnenia

voči správcovi alebo zisteniam ohľadne jeho prípadnej činnosti v prospech iba jedného konkurzného veriteľa, ktorú napokon odvolateľ ani nekonkretizoval. Zároveň vylúčil, že by bol spriaznenou osobou spoločnosti GENERAL FACTORING, a. s. alebo akejkolvek inej právnickej osoby. Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací [podľa § 470 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.) oprávnenou osobou (§ 359 C. s. p.)

proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie veriteľa nie je dôvodné a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

5. Uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4K 18/2005 zo dňa 19. 09. 2016

bol ustanovený do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu IDEA NOVA, s. r. o., so sídlom Novozámocká 224, Nitra, na základe rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov JUDr. Martin Aksamit, so sídlom Michalská 14, Bratislava.

6. Podľa § 8 ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, z dôležitých dôvodov môže súd na návrh správcu zbaviť správcu funkcie.

Súd aj bez návrhu zbaví správcu funkcie, ak správca neplní riadne svoje povinnosti alebo

aj z iných dôležitých dôvodov. Ak súd zbaví správcu funkcie, ustanoví nového správcu.

Súd ustanoví nového správcu podľa ods. 1 na základe rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov, funkcia doterajšieho správcu zaniká dňom rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov.

7. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch, správca je vylúčený z výkonu správcovskej činnosti, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, v ktorej vykonáva správcovskú činnosť, možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Svoj možný pomer k veci správca posudzuje sústavne s odbornou starostlivosťou, ak sa pri tom dozvie o skutočnostiach, pre ktoré možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti, bez zbytočného odkladu o tom informuje súd. Skutočnosti, odôvodňujúce vylúčenie správcu z výkonu správcovskej činnosti z dôvodu,

že je spriaznenou osobou veriteľa, dlžníka alebo osoby, ktorá je spriaznenou osobou dlžníka, sú uvedené v ods. 2 citovaného ustanovenia.

8. Veriteľ v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie nevypočul navrhovaných svedkov ohľadom možného prepojenia správcu konkurznej podstaty so spoločnosťou GENERAL FACTORING, a. s., ktorú považuje za skutočného veriteľa pohľadávok, prihlásených spoločnosťou ODIENSERVIS Investments & Restructuring Services, a. s. Podľa jeho názoru takýmto konaním súdu bolo porušené jeho právo na prístup k spravodlivosti.

9. Podľa § 185 ods. 1 C. s. p. súd rozhodne, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Citované ustanovenie je vyjadrením nezávislého postavenia súdu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal, ako aj nezávislého rozhodovania o tom, ktoré dôkazy vykoná.

Preto nevykonanie účastníkom navrhnutých všetkých dôkazov nemožno kvalifikovať

ako porušenie práva na prístup k spravodlivosti. Pokiaľ súd na procesné úkony účastníka konania reaguje primeraným spôsobom v súlade s platným procesným poriadkom a nevykonanie dôkazov

odôvodní ústavne akceptovateľným spôsobom, nemožno jeho postup, spočívajúci v nevykonaní navrhovaných dôkazov, hodnotiť ako odňatie práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V danom prípade postup prvoinštančného súdu zodpovedná uvedeným kritériám.

10. Neobstojí ani námietka veriteľa, podľa ktorej je rozhodnutie prvoinštančného súdu nedostatočne odôvodnené. Súd prvej inštalácie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanovisko sporových strán k veci, jej právne posúdenie a citoval právne predpisy, ktoré na daný prípad aplikoval a z ktorých vyvodil právne závery.

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je prípustné dovolanie (§ 419 C. s. p., § 420 a nasl.).